

РЕШЕНИЕ

№ 37194

гр. София, 28.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7830** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. М.- непридружен непълнолетен гражданин на А. срещу Решение №887/01.06.2026 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на И. М.- непридружен непълнолетен - гражданин на А.. Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се,че при издаването на решението,административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като в него са изложени формални съображения и по същество представляват липса на мотиви, като административният орган не е обсъдил бежанската история на жалбоподателя, както и обстоятелството, че същият е непълнолетен, не е изяснил причините, поради които е напуснал С. и неправилно административният орган е приел, че не е налице основателен страх от преследване, не е налице вътрешен въоръжен конфликт и е нарушена нормата на чл.75,ал.от ЗУБ и не са изложени съждения относно сигурността в страната на произход, както и не е изследвана обстановката в територията, от която идва и за информацията, която съществува и ако се завърне ще бъде подложен на преследване, и ноторно известно е, че обстановката в А. е несигурна и нестабилна. Посочва се още, че не е обсъдено обстоятелството, че оспорващият е дете и не е обсъден най- добрият интерес на детето. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- И. М. редовно и своевременно призован не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат Д. определен за

процесуален представител по реда на чл.25 от ЗПП до приключване на производството пред всички съдебни инстанции.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован не изпраща представител.

Дирекция „Социално подпомагане“- С.“, отдел „Закрила на детето, редовно и своевременно призована не изпраща представител, но е постъпил Социален доклад.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 01.08.2025 година оспорващият депозирал Молба до ДАБ, с която поискал да му бъде предоставена закрила.

С Решение №5047/09.10.2025 година на Председател на ДАБ е прекратено производството по предоставяне на международна закрила на И. М..

На 02.04.2026 година оспорващият депозирал молба до ДАБ, с която поискал на основание чл.77,ал.3 от ЗУБ производството по молбата му да бъде подновено от етапа, на който е било прекратено.

С Решение № ПП-10-238/03.04.2026 година Председател на НБПП е назначен адвокат Л. Д. за представител на оспорващия до приключване на производството с влязло в сила Решение.

На 22.04.2026 година с оспорващия е проведено интервю, в присъствието на преводач от език дари и адвокат Д., в което оспорващият посочил, че е напуснал държавата си на произход А. придружен от своя баща на 06.03.2022 година нелегално за П.- транзитно, след което са влезли по нелегален начин в И. и са останали там две седмици, а след това са преминали нелегално в Турция и за период от две седмици са отседнали в къщата на вуйчо му в [населено място], а по-късно са се установили за постоянно в [населено място].С баща му са намерили работа в строителството и са живели в сградата на фирмата, която ги е наела без документи, опитали са да узаконят престоя си в Турция, но властите са им поставили неизпълними условия, за да получат пребиваване е трябвало да предсатвята договор за наем на жилище с високи доходи, с които да плащат данъци в страната, но не са могли да покрият критериите за да получат документи за пребиваване, нито да кандидатстват за временна закрила поради липса на адрес, а през месец юни 2025 година баща му го посъветвал да напусне Турция и да се установи в Швейцария, за да уреди живота и бъдещето си, като той самият е останал да живее и работи в [населено място].Оспорващият е преминал по незаконосъобразен начин на територията на Република България, където е бил задържан и впоследствие е подал молба за закрила, но не е изчакал да получи решение, а самоволно е напуснал страната и с помощта на трафикант преминал последователно през територията на С., Б., Х., С., Италия и е достигнал до Швейцария, като е подал молба за закрила в страната, но след направено изследване-за определяне-на възрастта е признат за пълнолетен и осем месеца по-късно е върнат обратно в Република България. Посочил е, че това е първата му молба за закрила в Република България и че освен в Швейцария смята, че е подал такава и в Б. и С.. Посочил е още, че е роден и живял със семейството си в провинция Д.- А. и че майка му, братята и сестрите му са купили къща и сега живеят близо до [населено място],учил е до седми клас, но заради страх да не бъде взет за войник от талибаните в планините, както са направили с някои негови приятели е напуснал училище малко преди да напусне страната, животът му в А. е заплашен, защото не е искал да се моли и за това си решение е станал враг на талибаните, като родителите му са искали да посещава училище и медресе за да изучава религия, но той е бягал от часовете и почти не ги е посещавал, а баща му насилва го е водил в джамията, за да научи повече за ислямската религия и през останалото време

е помагал на баща си с отглеждането на домашните животни, а месец преди да напусне А. е видял ужасни гледки на убити хора в [населено място] при овладяването му от талибаните, напуснал държавата си на произход, защото не се интересува от религия и не иска да се моли, не може да се върне да живее в А., защото приятелите и роднините му ще го задържат и информират талибаните и ще го убият, защото са против хората които не се молят и не се интересуват от религия. Не е имал проблеми заради етническата си принадлежност в А., като отбелязва, че мнозинството от жителите на провинция Д. и [населено място] са узбеки като него, а баща му е бил заплашван от етнически узбеки близки до талибаните, заради работата му при маршал Достом, част от „предходната власт в страната, не е ставал обект на отвличане, нито на физически и психически тормоз, не е арестуван, съден или осъждан в А. и никой от семейството му не е имал проблем с властите и неправителствените организации в страната, освен вуйчо му, който за няколко месеца е бил в затвора и не може да се върне в А., защото приятелите и роднините му ще го издадат на талибаните, че не се моли и те най-вероятно ще го убият, иска да продължи образованието си и това е желанието на родителите му.

На интервюто не е присъствал социален работник, но е депозиран Социален доклад.

На 15.05.2026 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ депозирал Становище до Председател на ДАБ, с което предложил на оспорващия да бъде отказано предоставянето на международна закрила.

На 01.06.2026 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение №887, с което отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е връчено на адвокат Д.- назначен за процесуален представител, предвид факта, че оспорващият е напуснал самоволно РПЦ- С..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №887/01.06.2026 година на Председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48 от ЗУБ е предоставено правото да се произнася по молби за предоставяне на международна закрила.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето И. И. заема длъжността- Председател на ДАБ към МС.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално-правните разпоредби и материално-правните на ЗУБ.

От събраните доказателства е установено, че чужденецът е подал първа молба за закрила в РБ на дата 01.08.2025, регистрирана на 01.08.2025 година, отправена е Покана за явяване на интервю, попълнил е Регистрационен лист, снета му Евродак дактилоскопна експертиза, запознат е с правата и задълженията на търсещия закрила и със Списъка на организациите, работещи с

бежанци и чужденци, подали молба за статут

Според легалното определение на параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство,а„чужденец,търсещ закрила“е този,който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1,т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1,т.10 от ДР на ЗУБ.

В конкретната хипотеза, подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 01.08.2025 година/ регистрирана в ДАБ на 01.08.2025 година/ представлява първа такава като производството се е развило в съответствие с нормата на чл. 8, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС/прилагаща се за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави-членки, включително на граница,в териториални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила, като в това място за задържане на чужденеца е разяснена възможността да кандидатства за международна закрила, същият я упражнил правото си да подаде молба за закрила и е подал такава на дата 01.08.2025 година и то лично съгласно разпоредбата на чл. чл. 58, ал. 3 ЗУБ вр. чл. 6, ал. 2 от Директива 2013/32/ЕС, осигурен му преводач от арабски език, улесняващ достъпа му до процедурата в съответствие с чл. 59, ал. 1 ЗУБ и чл. 8, ал. 1, изр.2 от Директива 2013/32/ЕС. От своя страна в Директива 2013/32/ЕС е посочено, че „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка,подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;„кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подало молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взела окончателно решение; а„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС; и)„международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к). След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорвания е открито лично дело - разпоредбата на чл.61,ал.2 от ЗУБ и на нормата на чл. 6, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС в срок от 10 дни от подаване на молбата, като едновременно с това са му връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва,за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от арабски език и наред с това е запознат и със Списъка на организации, работещи с бежанци и чужденци,като на търсещия закрила от страна на ДАБ е предоставена безплатна правна и процедурна информация по чл. 19, ал. 1, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС, в съответствие със Съображение 22 от Директива 2013/32/ЕС, така че същият е разполагал с тази процесуална гаранция, обща за всички производства по ЗУБ и глава III от Директива 2013/32/ЕС. По този начин писмено са му дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец. Съгласно чл.15, ал. 6 от Закона за закрила на детето -при всяко дело съдът или административният орган уведомява дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, като за уведомлението от съда се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс, а за уведомлението от

административния орган се прилагат разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс. Дирекция "Социално подпомагане" изпраща представител, който изразява становище, а при невъзможност предоставя доклад.

"Най-добрият интерес на детето" е понятие по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето, а това е преценка на желанията и чувствата на детето, физическите, психическите и емоционалните потребности на детето, възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето, опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, способността на родителите да се грижат за детето, последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, други обстоятелства, имащи отношение към детето/да изпълнява ролята на процесуален представител във всички производства пред административните органи, да предприема действия за осигуряване на правна помощ/.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че при издаване на решението е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила в посока необсъждане на бежанската история на оспорващия, тъй като от приложените по делото доказателства е видно, че при произнасяне по молбата за международна закрила, Председател на ДАБ към МС е преценил всички относими факти на молителя, свързани с държавата му по произход. "Молба за международна закрила" е отправено искане за закрила от чужденец до Република България. От своя страна, в съответствие с Директива 2013/32/ЕС молба за международна закрила" или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно; „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подал/о молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение; а „бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

„непълнолетен“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство под осемнадесетгодишна възраст.

След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорващия е открито лично дело в съответствие с разпоредбата на чл.61,ал.2 от ЗУБ и на нормата на чл. 6, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС в срок от 10 дни от подаване на молбата, като едновременно с това са му връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от арабски език и наред с това е запознат и със Списъка на организации, работещи с бежанци и чужденци, като на търсещия закрила от страна на ДАБ е предоставена безплатна правна и процедурна информация по чл. 19, ал. 1, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС, в съответствие със Съображение 22 от Директива 2013/32/ЕС, така че същият е разполагал с тази процесуална гаранция, обща за всички производства по ЗУБ и глава III от Директива 2013/32/ЕС. По този начин писмено са му дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаване на решението не е допуснато нарушение на чл.15,ал.8 от Закона за закрила на детето, съгласно който детето има право на правна помощ и жалба във всички производства, засягащи негови права или интереси. От събраните доказателства е установено, че на оспорващия е разяснено правото да поиска предоставянето

на правна помощ, като му е назначен адвокат от НБПП- адвокат Д., която е взела участие в административното производство. Наред с това самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в Директивата- проведено е лично интервю с кандидата в съответствие с чл.14 от Директивата-преди да се произнесе решаващият орган, на кандидата се предоставя възможност за провеждане на лично интервю относно неговата молба за международна закрила с лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Личните интервюта по същността на молбата за международна закрила се провеждат винаги от персонала на решаващия орган. Настоящият параграф не засяга член 42, параграф 2, буква б), а за датата на личното интервю оспорващият е запознат чрез изпращане на Покана за явяването му на определена дата, разяснени са му последиците от неявяване на интервю, а текстът на поканата отново е преведен на разбираем от него език с помощта на преводач от език пащу с помощта на преводач. Самото интервю е проведено при спазване на разпоредбите на Директивата-чл.15 и следващите, като на интервюто не е присъствал социален работник от Дирекция“ Социално подпомагане „Отдел“ Закрила на детето“ С.“, но е изготвен Социален доклад, както и назначеният адвокат, осигурени са всички условия личното интервю да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин и най- вече интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчетел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто.

*Общуването се осъществява на предпочетения от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна, на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведено интервю и самият оспорващ е подписал същото, като текстът на протокола е преведен на разбираем за него език отново с помощта на преводач от език дари и от назначения представител от страна на НБПП. **Производството е приключило без забавяне**, като в предвидения по чл.74 от ЗУБ срок до 4 месеца от образуването на производството по общия ред интервюиращ орган изготвил Становище, в което посочил, че молбата за предоставяне на международна закрила следва да бъде отхвърлена и изпратил личното дело на Председател на ДАБ. След получаване на личното дело на търсещия закрила и срока, предвиден в нормата на чл.75 от ЗУБ- в срок до 6 месеца от образуване на производство по общия ред, Председателят на Държавната агенция за бежанците, взел решение, с което отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила.*

При издаването на решението, ответникът по оспорването е спазил и материално правните разпоредби на ЗУБ.

В чл.73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на статут се разглеждат от Държавната агенция за бежанците, като най-напред се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

В разпоредбата на чл.8, ал.1 от ЗУБ е визирано, че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. От своя страна, в ДИРЕКТИВА 2011/95/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния

статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, е посочено, че при разглеждането на молбите за международна закрила, представени от непълнолетни лица, държавите-членки следва да вземат предвид специфичните форми на преследване на децата, а

едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на член 1, буква А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове, като за целите на определянето на дадена социална група следва надлежно да се вземат предвид проблемите, свързани с пола на молителя, включително неговата полова идентичност и сексуална ориентация, които могат да бъдат свързани с определени правни традиции и обичаи, водещи например до генитално осакатяване, насилствена стерилизация или принудителни аборти, доколкото те са свързани с основателни опасения на молителя за преследване.

Деянията, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации, са посочени в Преамбюла и в членове 1 и 2 от Хартата на Организацията на обединените нации и освен това са включени в резолюциите на Организацията на обединените нации относно „мерките за борба с международния тероризъм“, съгласно които „терористичните актове, методи и практики, както и умишленото финансиране и планиране на актове на тероризъм и подстрекателството към такива актове противоречат на целите и принципите на Организацията на обединените нации“. (38) Когато решават относно правото на предимствата, предвидени в настоящата Директива, държавите-членки следва надлежно да отчитат висшия интерес на детето, както и конкретните обстоятелства на зависимостта от лицето, на което е предоставена международна закрила, на близки роднини, които вече са в държавата-членка и които не са членове на семейството на това лице. При изключителни обстоятелства, когато близкият роднина на лице, на което е предоставена международна закрила, е семейно непълнолетно лице, което обаче не е придружено от своя(та) съпруг(а), може да се счита, че неговият висш интерес е свързан с първоначалното му семейство. „Висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата Директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. „Непълнолетно лице“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство на възраст под 18 години, а „непридружено непълнолетно лице“ означава непълнолетно лице, което пристига на територията на държавите-членки, без да е придружено от пълнолетно лице, отговорно за него по силата на закон или на практика на съответната държава-членка, докато

грижата за него не бъде реално поета от такова лице; включва се също така непълнолетно лице, което е оставено непридружено след влизането му на територията на държавите-членки.

В конкретната хипотеза, от събраните доказателства и на- вече от бежанската история на търсещия закрила е видно, че същият преди да напусне родината си А. е живял в с родителите си в А., а заедно с баща му са се установили в Турция още през 2022 година, но баща му решил да го изпрати в Швейцария, където с помощта на трафиканти е пристигнал там, но бил върнат в РБ, защото тя е първата страна, в която подал молба за закрила.

Изложените от оспорващия твърдения са твърде противоречиви и въпреки заявленията, че баща му се намира в нелегалност, този факт показва, че той успява да се издържа като работи и дори да изпраща на съпругата и децата си в А. достатъчно финансови средства с труда си в строителството, освен това баща му е похарчил значителни средства, за да може да премине в България, като за всеки от неуспешните опити е платил отделна сума, а след това и за дългия път в нелегалност през териториите на България, С., Б., Х., С., Италия, достигайки до Швейцария, като тези твърдения са в противоречие с твърденията на афганистанския гражданин, че баща му и той самият не са могли да се установят за постоянно легално в Турция, заради липса на достатъчни доходи и намиране на адрес, който да представят пред властите за да получат документи за закрила или пребиваване. Противоречията продължават- оспорващият е посочил, че при влизането си в Турция с баща му са се установили за период от две седмици в къщата на вуйчо му в [населено място], като след това посочва, че голяма част от средствата, които са получавали за труда си в строителната фирма са изпращали на семейството им в А., което сочи, че двамата с баща му са печелели достатъчно финансови средства за да се установят легално в Турция и да получат от властите документи, с които законно да работят и да изкарват прехраната си, но въпреки това афганистанският гражданин е напуснал нелегално страната, за да достигне до посочената от баща му богата европейска държава, като по пътя си е бил задържан и е подал молба за закрила в България, Б. или С., но умишлено не е останал за да получи решение в тези страни, тъй като баща му го е инструктирал да не го прави и да уреди живота си именно в Швейцария, при което причината за напускане на А. не е страх от талибаните поради нежеланието да се моли и да изповядва ислямската религия, а желанието да намери, по-добър живот в богата европейска държава.

Административният орган обосновано е приел, че твърденията на оспорващия, че спрял да посещава училище за да се моли, че не е ходил в джамията и се е страхувал от талибаните са недоказани, още повече, че роднините му не изпитват основателно опасение от преследване в А.- майка му, братята и сестрите му са купили къща в [населено място] и там живеят без никакви проблеми- майка му и един от братята му купуват платове и шият афганистански роби/ които продават на пазара, а малките му братя и сестри помагат в домакинството, посещават училище и медресе, като желанието на родителите му е да имат светско и религиозно образование, и от анализа на тези обстоятелства не може да се установи реално ниво на риск от преследване в държавата му на произход, още повече, че са недоказани и твърденията, че баща му има отправени заплахи от талибаните заради близки връзки с предходните власти в страната и цялото семейство е останало да живее и работи в околностите на [населено място] без да има проблеми с никого, като братята и сестрите му посещават училище и медресе, а горлемият брат работи с майка му и продава продукцията си на местния пазар за да се издържат.

Анализирайки бежанската история на оспорващия обосновано административният орган е приел, че историята на търсещия закрила не е бежанска и причините за напускането на страната му на произход имат само и единствено битов и личен характер, а дори не се сочи никакъв страх от преследване от който да било и или от каквато и да било организация или групировка.

Вярно е, че търсещият закрила е лице със специални потребности и съгласно параграф 1, т.16 от ДР на ЗУБ. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Чужденец, търсещ международна закрила със специални потребности" е лице от уязвима група, което се нуждае от специални гаранции, за да се ползва от правата и да изпълнява задълженията си по този закон, а по силата на параграф 1, т.17 от ДР на ЗУБ-"Лица от уязвима група" са малолетните или непълнолетните, непридружените малолетни и непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие, но този факт сам по себе си не може да доведе до извод, че е налице основание за предоставяне статут на бежанец на оспорващия.

От всичко изложено дотук е безспорно, че спрямо оспорващия не са налице никакви заплахи на основание на какъвто е да е признак. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл.8, ал.4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отправил каквато и да било заплаха. Нещо повече дори- административният орган е обсъдил мотивите за преследването, взел е предвид особеното положение на лицето като такова от уязвима група- непридружен непълнолетен и е отчетел и висшия интерес на детето.

С оглед на това, по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсещ по добър живот. „Мигрант“, съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН- това е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец „доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. Той е напуснал страната си, заминал е за Турция с баща си, който продължава да е в Турция и е дошъл нелегално в България, като целта му е била да стигне до Швейцария.

Информацията за държавата по произход на лицето следва да отговаря на определени изисквания - съображения 39 и 40 от преамбюла и чл. 10, ал. 3, б.б) от Процедурната директива. Изисква се да е набавена точна и актуализирана информация от различни източници, изброени неизчерпателно - ЕСПОУ и ВКБООН, както и съответните международни организации за защита на правата на човека, информацията да бъде за общата обстановка в страната на произход на кандидата, и при необходимост — в страните, през които кандидатът преминава транзитно. Прилагането от държавите членки на понятието за сигурни страни за всеки отделен случай или

на списъци за такива страни, съгласно съображение 46 от Преамбюла на Процедурната директива, изисква *inter alia*, да бъдат съобразени насоките и оперативните наръчници, информацията относно страната на произход и дейностите, посочени в Регламент (ЕС) № 439/2010, включително методиката на ЕСПОУ във връзка с информацията относно страната на произход, както и съответните насоки на ВКБООН. В чл. 4 от Регламент (ЕС) № 439/2010 са регламентирани правомощията на ЕСПОУ, в това число и да изготвя методиката. Съгласно ал. 2 на последната разпоредба, анализът на информацията за държавите по произход не цели да се дават указания на държавите-членки относно удовлетворяването или отхвърлянето на молби за международна закрила. Общи критерии за определянето на сигурни страни на произход се съдържат в чл. 36 от Процедурната директива, като за прилагането им държавите членки следва да определят условията и реда по националното си право.

Наред с това етническата принадлежност на чужденеца не е достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец, тъй като преди да напусне държавата си на произход той не е имал каквито и да е проблеми, заради етническата си принадлежност - узбек, които да показват риск от евентуално преследване при завръщането му в А.. По собствените му думи той не е заплашван, не е ставал жертва на насилие, нито е арестуван, съден или осъждан. В § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН е посочено, че самата принадлежност към определена етническа група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец и в тази връзка за предоставяне на такъв статут не е достатъчно само доказването на факта, че молителят е узбек по етническа принадлежност, а кандидатът за закрила е посочил, че мнозинството от жителите в провинция Д. и в [населено място] са етнически узбеки, а хазари и пашуни почти няма. Нещо повече- обстоятелството, че оспорващият е роден като мюсюлманин - сунит също не е основание за предоставяне на статут на бежанец, тъй като е посочил, че не е религиозен, като единствените проблеми които е имал са били, че баща му и духовният учител в медресето са го карали на сила да учи религия и са го удряли с пръчка по краката, а също и че приятелите му са му подхвърляли обидни стихотворения за това, че не иска да се моли, но други лични причини не сочи и цялото му семейство е силно религиозно и никой от тях не го е издал на талибаните докато е живял там, а такова действие не е последвало и от приятелите му и не може да се докаже връзка между завръщането му в А. и вероятността там да бъде изложен на основателни опасения от преследване заради нежеланието му да се моли, при което липсват доказателства, че той е напуснал страната си поради преследване по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение и/или убеждение, а напротив – не е бил обект на репресии, а е напуснал родината си поради желанието на баща му да работят и да помагат на семейството си с финансови средства, а също и сина му да се установи и да уреди живота си в Швейцария и спрямо него не е имало посегателства, които да се определят като действия на преследване по чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не са установени. В случая не се установяват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ.

Законосъобразно Председател на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б."в" от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ

този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

В конкретния случай етническата принадлежност на чужденецът не е достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец. Преди да напусне държавата си на произход той не е имал каквито и да е проблеми, заради етническата си принадлежност - узбек, които да показват риск от евентуално преследване при завръщането му в А.. По собствените му думи той не е заплашван, не е ставал жертва на насилие, не е преследван, съден или осъден. Видно от § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на-ВКБООН, самата принадлежност към определена етническа група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец. В тази връзка, за предоставяне на такъв статут не е достатъчно само доказването на факта, че молителят е узбек по етническа принадлежност. В заключение, следва де се добави, че кандидата за закрила е посочил, че мнозинството от жителите в провинция Д. и в [населено място] са етнически узбеки, а хазари и пашуни почти няма. В конкретния случай факта, че И. М. е роден като мюсюлманин - сунит също не е основание за предоставяне на статут на бежанец. По време на интервюто същият е декларира, че не е религиозен, като единствените проблеми които е имал са били, че баща му и духовния учител в медресето са го карали на сила да учи религия и са го удряли с пръчка по краката, а също и че приятелите му са му подхвърляли обидни стихотворения за това, че не иска да се моли. За — други-Лични-проблеми-не-споделя-Заявлението-че-талибаните-ще-го-сметат-за-враг-тъй-като-не-се-моли, не могат да се потвърдят. Цялото му семейство е силно религиозно и никой от тях не го е издал на талибаните докато е живял там. Т. действие не е последвало и от приятелите му, поради което не може да се докаже връзка между завръщането му в А. и вероятността там да бъде изложен на основателни опасения от преследване заради нежеланието му да се моли. В хода на административното производство и след проведеното с него интервю не са установени данни, указващи, че той е напуснал страната си, поради преследване по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение и/или убеждение. И. М. не твърди, да е бил обект на репресии, а е напуснал родината си поради желанието на баща му да работят и да помагат на семейството си с финансови средства, а също и сина му „да се установи и да уреди живота си в Швейцария". Спрямо кандидатът не е имало посегателства, които да се определят като действия на преследване по чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не са установени. В случая ме се установяват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от З

Наред с това, от изготвения Социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ С. е видно, че детето следва да расте в сигурна среда. Оспорващият не е бил принуден да напусне страната поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт. Спрямо, него не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009 г. на съда в Люксембург по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. „в" от Директива 2004/83/ЕО, силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на , молбата. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента за безогледно насилие/характеризиращи въоръжен конфликт, като от приложената Справка с вх. № МД-02-180/07.05.2026 година, изготвена от Дирекция „Международна дейност" към ДАБ при МС относно актуалната обстановка в А., е видно, че А. продължава да се намира в състояние на дълбока трансформация под управлението на де факто властите (Талибаните) и макар, че широкомащабните бойни действия, характерни за периода преди 2021 година са значително намалели, страната е изправена пред паралелни кризи: хуманитарна, социална и дипломатическа. Основните характеристики на текущата

ситуация са продължаващо заличаване на жените от обществения живот и образованието, налице масово изселване на квалифицирани кадри и същевременно завръщане на бежанци от съседни страни като П. и И., политическата власт е силно централизирана в К., където се намира В. лидер Х. А., управлението се характеризира с преход от въстаническа групировка към държавна бюрокрация, като нито една държава не е признала официално правителството на Талибаните, въпреки че страни като Китай, Русия и някои съседи поддържат дипломатически канали и икономически връзки, като насилието в А. не е безогледно и повсеместно на цялата територия и обстановката в А. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденеца е налице страх от преследване, не е установено спрямо него да е налице страх от преследване, както и да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането му. Дори да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация, не се установява спрямо оспорващия да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. От цитираната справка не може да се направи обоснован извод, че А. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Фактът, че определени уязвими групи могат да попаднат в хипотезата на чл. 9, но оспорващият не попада в тази категория и въпреки, че обстановка в А., след завземането на властта от страна на талибаните може да се характеризира като несигурна, следва да се отбележи фактът, че те полагат усилия да се представят като загрижено правителство, което въпреки проблемите се стреми да гарантира сигурността на гражданите си и дори самите талибани обявяват обща амнистия, като заявяват, че са помилвали „всички които са воювали срещу тях“ и по тази причина положението в страната се нормализира, въпреки спорадични терористични актове и няма непосредствена заплаха за живота и здравето на оспорващия и не са установени предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Административният орган е изследвал разпоредбата на чл. 6а от ЗУБ при произнасянето по молбата за международна закрила на афганистанския гражданин, като е изследвал най-добрия интерес на детето и той няма да бъде лишен от неговата идентичност и ще може да поддържа взаимоотношения с най-близките си роднини, които по думите му продължават да живеят в собствена къща в околностите на [населено място], провинция Б., А. и от особено значение е да се завърне и продължи живота си в обществото, в което е израснал и в което културните и етническите традиции не се различават от неговите лични и на семейството му и не са налице реални и установени причини, водещи до това оспорващият да живее далеч от най-близките си в европейска държава с назначен служител за законен представител на неприятели, непълнолетен, вместо родител и в общество с различна култура, религия и социално-обществени разбирания. Посочените от оспорващия лични мотиви, както и желанието на баща му да се установи и да уреди живота си в Швейцария, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, като не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като И. М. не се позовава на причини от хуманитарен характер. Относно приложението на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут по други хуманитарни причини, следва да се обсъдят следните обстоятелства. Под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество. Хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. Такива твърдения не са изнесени от кандидата за закрила. Предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, който предвижда такава възможност с оглед други причини от хуманитарен характер, както и по причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на

обединените нации за бежанците, не може да се обсъжда изолирано, а следва да се свърже с общата разпоредба на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изброяването на случаите, които обосновават невъзможността на чужденеца да пребивава в държавата по произход, не е изчерпателно.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.
Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на И. М.- непридружен непълнолетен гражданин на А. срещу Решение №887/01.06.2026 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на И. М.- непридружен непълнолетен - гражданин на А..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: